

^१गीः-गिरौ-गिरः ;
^२गीर्णः-गीर्णम्-गीर्णवान्, गारितः-गालितः, जिगरिषितः-जिगलिषितः,
 जेगिरितः-जेगिलितः, तवान् ;
^३गरः, गलः, ^४अजगरः, मुद्गरः, ^५तिमिङ्गिलः-गिलगिलः, गारः,
 गालः, ^६जिगरिषुः-जिगलिषुः, जेगिरः-जेगिलः ;
 गरितव्यम्-गरीतव्यम्, गलितव्यम्-गलीतव्यम्, गारयितव्यम्-गालयितव्यम्,
 जिगरिषितव्यम्-जिगलिषितव्यम्, जेगिरितव्यम्-जेगिलितव्यम् ;
 गरणीयम्-गलनीयम्, गारणीयम्-गालनीयम्, जिगरिषणीयम्-जिगलिषणीयम्,
 जेगिरणीयम्-जेगिलनीयम् ;
^६गार्यम्, गार्यम्-गाल्यम्, जिगरिष्यम्-जिगलिष्यम्, जेगिर्यम्-जेगिल्यम् ;
 ईषद्गरः-ईषद्गलः-दुर्गरः-दुर्गलः-सुगरः-सुगलः ;
^७गीर्यमाणः, गार्यमाणः-गाल्यमाणः, जिगरिष्यमाणः-जिगलिष्यमाणः,
 जेगीर्यमाणः ;

१. इत्वे रपरत्वे च 'वोरूपधाया दीर्घ इकः' (४-२-७६) इति दीर्घः ।
२. 'श्रयुकः किति' (७-२-११) इतीणिषेधः । इत्वरपरत्वयोः, 'रदाभ्याम्—' (४-२-४२) इति निष्ठानत्वे णत्वे च रूपम् ।
३. 'अचि विभाषा' (४-२-२१) इति विभाषा प्राप्तस्य लत्वस्य, 'देवत्रातो गलो प्राहः इतियोगे च सद्विधिः । मिथस्ते न विभाष्यन्ते गवाक्षः संशितव्रतः ॥' इति भाष्येण (१-४-५३) व्यवस्थितविभाषात्वलाभात् प्राण्यङ्गे नित्यं लत्वम् । विषे तु गर इत्येव । लत्वं न ।
४. पचादिषु (३-१-१३४) पाठात् अच् । अजं गिरति=इति अजगरः । 'श्वपच-चक्रधरवत् अकारादनुपपदात् कर्मोपपदे विप्रतिषेधेन' (भाष्यम्- १-४-२) इति क्षीरतरङ्गिणी । एवं मुदं गिरतीति मुद्गरः इत्यत्रापि ज्ञेयम् ।
५. तिमि गिलतीति तिमिङ्गिलः=जलजन्तुविशेषः । 'कप्रकरणे मूलविभुजा-दिभ्य उपसंख्यानम्' (वा. ३-२-५) इति कः । 'गिलेऽगिलस्य' (वा. ६-३-७०) इति मुम् । 'अगिलस्य' (वा. ६-३-७०) इत्युक्तत्वात् गिलशब्दे परे मुम् न ।
६. 'ऋहलोर्ण्यत्' (३-१-१२४) इति ण्यत् । वृद्धिः ।
७. इत्वरपरत्वयोः 'हलि च' (४-२-७७) इति दीर्घः । एवं 'जेगीर्यमाणः' इति यङन्तात् कर्मणि यक्यपि ज्ञेयम् ।
८. 'लोकानशिशिषोस्तुल्यः कृतान्तस्य विपर्यये ।
 घने चिकरिषोर्वृक्षान् बलं जिगरिषुः कपेः ॥' भ. का. ९. ५४.